

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Petry Venclové, Ph. D., **ve věci žalobce: A. Ch., zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem**, se sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1, proti **žalovanému: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje**, se sídlem Pražská ul., 530 06 Pardubice, **o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě v řízení o správním vyhoštění žalobce zahájeném dne 17. 1. 2013,**

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žalobci **b u d e** po právní moci tohoto usnesení z účtu soudu **v r á c e n** snížený zaplacený soudní poplatek **1.000 Kč.**
- III. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce, Mgr. Petra Václavka, advokáta, na náhradu nákladů soudního řízení částku **13.342 Kč**, a to **do 30 dnů** od nabytí právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 16. 8. 2013 se žalobce domáhal vydání rozsudku, jímž by soud uložil žalovanému povinnost bezodkladně, v soudem stanovené lhůtě, rozhodnout v řízení o správním vyhoštění zahájeném dne 17. 1. 2013 a dále zaplatit žalobci náhradu nákladů soudního řízení. Podanou žalobu odůvodnil tím, že v řízení bylo rozhodnuto žalovaným dne 10. 3. 2013, žalobce proti rozhodnutí o správním vyhoštění podal odvolání, na základě kterého nadřízený správní orgán rozhodnutím ze dne 12. 7. 2013 rozhodnutí ze dne 10. 3. 2013 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dle § 169 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), správní orgán v řízení o správním vyhoštění rozhodne do 7 dnů od zahájení řízení. Do data podání žaloby na soud rozhodnuto nebylo, na žalobcův návrh ze dne 1. 8. 2013 na opatření proti nečinnosti do tohoto data nereagoval ani žalovaný, ani nadřízený správní orgán.

Výzvou ze dne 13. 9. 2013 soud žalovaného vyzval k vyjádření ve věci a předložení správního spisu ve lhůtě do jednoho měsíce od doručení výzvy (byla doručena žalovanému do datové schránky dne 16. 9. 2013).

Dne 18. 9. 2013, tedy před obdržením vyjádření žalovaného, bylo soudu doručeno zpětvzetí žaloby s odůvodněním, že řízení o správním vyhoštění bylo usnesením ze dne 9. 9. 2013 zastaveno. Žalobce ke zpětvzetí žaloby připojil vyrozumění o zastavení řízení, z něhož je patrné, že dne 9. 9. 2013 žalovaný zastavil řízení ve věci vydání rozhodnutí o správním vyhoštění zahájené dne 17. 1. 2013 podle § 119 odst. 1 písm.b) bodu 3. zákona o pobytu cizinců. Žalobce zároveň požádal o přiznání náhrady nákladů soudního řízení vůči

žalovanému spočívajících v zaplaceném soudním poplatku a nákladech za zastupování za tři úkony právní služby a tři režijní paušály včetně DPH.

K žalobě a jejímu zpětvzetí se žalovaný vyjádřil podáním ze dne 30. 9. 2013. Žalovaný nejprve zrekapituloval žalobní námitky a poté samotný průběh správního řízení, přičemž mimo jiné uvedl následující:

Po obdržení rozhodnutí odvolacího orgánu o zrušení prvoinstančního rozhodnutí dne 23. 7. 2013 žalovaný dne 29. 7. 2013 zaslal žalobci vyrozumění o zahájení nového projednání, dne 1. 8. 2013 vyrozuměl žalobce o tom, že bude vyslechnut svědek, dne 6. 8. 2013 sepsal protokol o výsledku svědka, dne 7. 8. 2013 vyrozuměl žalobce o možnosti vyjádřit své stanovisko ve lhůtě do 5 dnů, dne 14. 8. 2013 sepsal se zástupcem žalobce záznam o nahlédnutí do spisu a reagoval na jeho žádost o prodloužení lhůty k vyjádření z téhož dne vyrozuměním o akceptování žádosti, dne 20. 8. 2013 obdržel vyjádření žalobce a dne 9. 9. 2013 zastavil řízení pro odpadnutí důvodu jeho vedení, když vydání rozhodnutí o správním vyhoštění by bylo nepřiměřeným zásahem do soukromého života žalobce ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců, přičemž téhož dne žalobce o zastavení řízení vyrozuměl.

Žalovaný postupoval řádně, bez zbytečných průtahů, když již dne 17. 1. 2013, tedy v den zahájení řízení, vyrozuměl žalobce o tom, že nerozhodne ve lhůtě do 7 dnů od zahájení správního řízení vzhledem ke složitosti správního řízení a povinnosti řádného objasnění stavu věci, o němž nejsou důvodné obavy.

Vzhledem ke zpětvzetí žaloby učiněnému před prvním jednáním, resp. před vydáním meritorního rozhodnutí, soud postupoval podle § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a řízení zastavil.

V souladu s § 10 odst. 3 a 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud rozhodl o vrácení soudního poplatku žalobci ve výši 1.000 Kč, neboť řízení bylo zastaveno před rozhodnutím ve věci samé, žalobce zaplatil na soudním poplatku 2.000 Kč a po snížení o částku 1.000 Kč mu je soud povinen vrátit ze svého účtu uvedených 1.000 Kč.

O nákladech řízení pak soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., kdy podle tohoto ustanovení: „Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo –li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.“

Podle § 169 odst. 4 zákona o pobytu cizinců: „O správním vyhoštění rozhodne policie do 7 dnů od zahájení řízení; nemůže-li policie v této lhůtě rozhodnout, je povinna o tom účastníka řízení s uvedením důvodů uvědomit.“

Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce byl o nedodržení lhůty s uvedením důvodů vyrozuměn den po zahájení řízení o správním vyhoštění, konkrétně dne 18. 1. 2013. Po zrušení prvního rozhodnutí žalovaného a vrácení mu celé věci k dalšímu řízení a novému rozhodnutí (dne 23. 7. 2013) žalovaný sice činil jednotlivé procesní úkony, a to tak, jak popsal ve svém vyjádření k žalobě, nicméně o nedodržení zákonné sedmidenní lhůty s uvedením důvodů žalobce již znovu nevyrozuměl. Soud v tomto spatřuje pochybení žalovaného, neboť povinnost uvědomit účastníka řízení o tom, že nebude dodržena lhůta 7 dnů pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění, a to i s příslušným odůvodněním, jednoznačně vyplývá z citovaného ustanovení § 169 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný uvedenou povinnost splnil při prvním projednávání věci, kdy žalobce skutečně

vyrozuměl o nedodržení lhůty již den po zahájení řízení. Toto vyrozumění ovšem nelze vztahovat na opětovné projednání věci po zrušení původního rozhodnutí žalovaného odvolacím orgánem. Po vrácení věci žalovanému k novému rozhodnutí nastala další fáze řízení, kdy ode dne vrácení věci začala plynout nová lhůta 7 dnů pro rozhodnutí a kdy např. nebylo vyloučeno, že žalovaný tuto lhůtu dodrží. Pokud pak přesto žalovaný poté, co mu věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí, dospěl k závěru, že v zákonné lhůtě do 7 dnů nerozhodne, byl povinen uvědomit žalobce o nedodržení této lhůty, a to i s uvedením důvodů, pro něž nelze lhůtu dodržet. Žalovaný své povinnosti nedostál, jinými slovy řečeno, byl nečinný, neboť o zastavení řízení o správním vyhoštění rozhodl až po více než 6 týdnech od vrácení věci odvolacím orgánem k novému rozhodnutí a po třech týdnech od podání žaloby.

Soud tedy uzavírá, že žaloba byla vzata zpět po pozdější chování žalovaného, který až po třech týdnech od podání žaloby rozhodl o správním vyhoštění tak, že řízení zastavil. Žalobci proto právem náleží náhrada nákladů řízení důvodně vynaložených. Žalobce uplatnil konkrétně tyto náklady: soudní poplatek, který činí 1.000 Kč (z celkově zaplacených 2.000 Kč bude žalobci 1.000 Kč vráceno z účtu soudu), a náklady zastoupení advokátem, které se skládají z odměny za tři úkony právní služby po 3.100 Kč za převzetí zastoupení, sepsání žaloby a zpětvzetí (§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), z tří režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a DPH ve výši 21% z částky 10.200 Kč za úkon, tj. 2.142 Kč, celkem tedy náklady řízení činí 13.342 Kč. Tuto částku soud žalobci vůči žalovanému na náhradu nákladů soudního řízení přiznal s tím, že žalovaný je povinen ji žalobci zaplatit do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

P o u č e n í :

Toto usnesení nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení (§ 54 odst. 5 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení usnesení). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení usnesení, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo usnesení doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 2. října 2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Vladimíra Píchová